

де въ Меккѣ, първый градъ на сичка-та Іапонія: но тѣкъ не можа да стори нищо; зато додѣ въ Амангбхи, гдѣто къто видѣ, че сѧ призира за просто-то мѹ обликлъ, облечесѧ въ великолѣпны дре-хы, и съ изрядны даровы прїе отъ царь-атъ до-зволеніє, да проповѣда съ негово-то защищеніє є-вангеліе-то, и крѣсти до трь хилады новопросвѣ-щены. Оттамъ додѣ въ царство-то Вънгалско, гдѣ-то привѣди въ Христовъ-тъ вѣръ много, па и са-мый-атъ царь. Така прочѣ въ Іапонії мнозина отъ великаши-те или вѣха скрышны Христіани, или вѣха защитници на Христіани-те; и мнозина монаси отъ разны чинове доходаха отъ Европа, за да собчаствѣватъ и тїи въ добрины-те на И-сѣти-те, кои-то съ прилежаніє-то си толкова ус-пѣха, шото въ начало-то на седемнадесато-то сто-лѣтїе са числаха въ това царство много миліони Христіаны. Но понеже тїи посланици папини за-качиха да употребляватъ върхъ новы-те Христіа-ны способы-те, кои-то употребими въ Европѣ, пре-обхраха сичко, и да смѣшаватъ спокойствїе-то на человѣци-те, обходащисѧ споретъ обычай-атъ и самовластїе-то си, опредѣлиса совершено гоненіе върхъ Христіаны-те, кѫдѣ хиладо и шестъстотань и двадесать и второ лѣто по Христу, кое-то са продължава двадесать и осамъ години. А това гоненіе бѣше толкова жестоко, шото лошавини-те, кои-то са праваха на Христіани-те, приминаха о-ніѧ, кои-то праваха Католици-те на Валдицы-те и Протестанты-те въ Европѣ; защо єдны гораха, єд-